

Katowice, dnia 23.05.2014 r.

Sąd Rejonowy w Opolu.
VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
45 – 359 Opole
Ul. Plebiscytowa 3 a

Wnioskodawca: Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskiej
ul. Wodna 9
46-045 Kotórz Mały

Reprezentowany przez:

Kancelarię Adwokacką
Adwokat mgr Józef Fox
Ul. Kochanowskiego 4/3
40- 035 Katowice
Pełnomocnictwo w załączeniu

Uczestnik: Prokurator a Okręgowa w Opolu
II Wydział Postępowania Sądowego
Ul. Reymonta 24
45-054 Opole

Dot.: Sygn. Akt: OP VIII Nr Rej. KRS 4408/14/909/M

Jako pełnomocnik Stowarzyszenia Osób NARODOWOŚCI ŚLĄSKIEJ
składałam w związku z zarządzeniem Sądu z dnia 23 kwietnia 2014 roku
n/w stanowisko:

**Co do zasady stwierdzam jako pełnomocnik wnioskodawców, że
przedmiotowe postępowanie sądowe ma**

- **charakter postępowania sądowego rejestrowego, dlatego też toczy się przed Sądem Rejonowym w Opolu, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego,**
- **a nie charakter o stwierdzenie, ustalenie, czy w RP istnieje Narodowość Śląska, do czego Sądy RP nie posiadają umocowania ustawodawcy.**
- **Wyniki Spisu 2011, w którym ok. 847.000 obywateli RP zadeklarowało narodowość śląską jest faktem społeczno – prawnym, którego w RP nie można ignorować, też przez Sąd Najwyższy, ponieważ jest to sprzeczne z systemem prawnym RP i przedmiotowymi konwencjami międzynarodowymi ratyfikowanymi przez RP.**
- **Mając powyższy stan prawno-faktyczny na uwadze należy uznać Postanowienie SN w przedmiocie sprawy z dnia 07.01.2014 r., sygn. akt III SK 10/13 i jego uzasadnienie, jak też zarządzenie Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 23 kwietnia 2014 r. za całkowicie chybione.**

Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej po zapoznaniu się z Postanowieniem Sądu Rejonowego dotyczącego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego stwierdza, iż nie widzi powodów z punktu widzenia systemu prawnego RP i przedmiotowych konwencji międzynarodowych ratyfikowanych przez RP do zmiany statutu Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej.

Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej uważa, że interpretacja Sądu Najwyższego - wyrażona w postanowieniu z dnia 07.01.2014 r. , sygn. akt III SK 10/13 - przedmiotowych przepisów RP i przedmiotowych konwencji międzynarodowych ratyfikowanych przez RP nie została wzięta należycie pod uwagę albo też została wzięta pod uwagę błędnie.

Sąd Najwyższy nie zajął też stanowiska do argumentacji prawnej Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej wyrażonej w piśmie/skardze kasacyjnej wnioskodawców z dnia 22.12.2012 r., gdzie pełnomocnik Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej obszernie przedstawił prawną zasadność przedmiotowego wniosku mocodawców odnośnie wpisu do KRS.

Sąd Okręgowy w Opolu w sprawie o sygn. akt VI Ga 118/12 w postanowieniu z dnia 07.09.2012 r. uznał jako zasadny wniosek Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej o wpis do KRS.

SO w Opolu nie dopatrył się żadnych podstaw do odmowy wpisu, ponieważ przedmiotowe postępowanie nie toczyło się (i nie toczy się nadal) o to, czy istnieje naród śląski, czy też narodowość śląska.

Wnioskodawcy w przedmiocie ww. problematyki dzielają i cytują też stanowisko Sądu Rejestrowego w Opolu I. i II. instancji, wyrażone w uzasadnieniach orzeczeń tych Sądów, w których się m.in. stwierdza, że:

„Jednym z istotnych wyróżników narodu jest kwestia istnienia świadomości narodowej, czyli kwestia postrzegania własnej zbiorowości jako narodu.”, co też dotyczy zdaniem wnioskodawców Narodu Polskiego w różnych okresach historycznych.

Przedmiotem postępowania było (i nadal jest) rozważenie przez Sąd zasadności w oparciu o przepisy prawne RP i przedmiotowe konwencje międzynarodowe ratyfikowane przez RP wniosku Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej o wpis do KRS.

Biorąc powyższe prawne argumenty pod uwagę Sąd Okręgowy w Opolu, jak też poprzednio Sąd Rejonowy w Opolu nie dopatryli się słusznie żadnych podstaw prawnych do odmowy przedmiotowego wpisu do KRS.

Nazwa stowarzyszenia „Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskiej” nie wprowadza w błąd, ponieważ zrzesza osoby, które poczuwają się do przynależności do narodowości śląskiej

W ostatnim Spisie Powszechnym zadeklarowało 847.000 osób (dane dostępne w publikacjach Głównego Urzędu Statystycznego).

W konsekwencji według stanowiska Sądu Najwyższego oraz postanowieniu Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 23 kwietnia 2014 roku należałoby złożyć wniosek o korektę danych spisowych z dwóch ostatnich Spisów Powszechnych, gdyż **„wprowadzają w błąd”** wykazując kilkaset tysięcy deklaracji nieistniejącej wg Sądu Najwyższego narodowości śląskiej.

Zarówno Sąd Rejonowy w 2011 roku dokonał wpisu do KRS jak i Sąd Okręgowy w 2012 roku potwierdził prawomocność tego wpisu (uzasadnienia obu postanowień znajdują się w aktach sprawy).

Od tego czasu nie zmieniła się ani sytuacja prawna w Polsce dotycząca prawa o stowarzyszeniach, ani żaden z sądów w RP nie wykazał, w czym „**działalność wnioskodawców wykazuje rażące lub uporczywe naruszenia prawa**” w RP.

Wnioskodawcy pragną przypomnieć, że wybór nazwy stowarzyszenia jest pozostawiony założycielom, chyba że stoi ona w sprzeczności z obowiązującymi w RP normami prawnymi.

Słusznie zauważył też Sąd Okręgowy w Opolu w uzasadnieniu postanowienia z dnia 07.09.2012 r. w sprawie o sygn. akt VI Ga 118/12 że nie ma powodu nawet do odmawiania prawa do rejestracji stowarzyszeń pod nazwami abstrakcyjnymi.

Po postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 07.01.2014 r. , sygn. akt III SK 10/13 wnioskodawcy otrzymali maile, z zgłoszeniami kilkudziesięciu działających w Polsce stowarzyszeń, które odwołują się do nazw abstrakcyjnych (np. aniołów), a nikt nie podważa ich prawa do istnienia.

Stosowanie podwójnych standardów wobec Ślązaków a resztę obywateli Rzeczypospolitej Polski SONŚ uważa za brak przestrzegania podstawowych praw człowieka.

Założyciele SONŚ pragną zauważyć, że na terenie gminy Turawa, gdzie zarejestrowany jest ich STOWARZYSZENIE, istnieje np. Stowarzyszenie Wielkie Księstwo Turawskie (KRS: 0000417831) mimo, iż takowe księstwo nie istnieje i nigdy nie istniało.

Wnioskodawcy zwracają też uwagę także na artykuł mecenasa Ireneusza Kamińskiego, jaki opublikowany został w portalu internetowym „Rzeczypospolitej”: pt. „Ślązacy: do trzech razy sztuka?” gdzie też wymienia kilka nazw, które zgodnie z zastosowaną argumentacją wobec SONŚ Sądu Najwyższego nie powinny w Polsce działać, a działają zgodnie z prawem RP.

Sąd Najwyższy stwierdza: „wbrew wyraźnemu stanowisku zawartego w zaskarżonym postanowieniu Sądu Okręgowego w Opolu, że pojawiły się (np. w internecie) artykuły zawierające konstatację, że

Sąd Opolski uznał istnienie narodu śląskiego” nie podając przy tym źródeł owych rzekomych artykułów, co powinno pozbawić to stwierdzenie mocy dowodowej.

Nawet jednak gdyby takie artykuły w internecie zostały opublikowane, to nie można winy za to przypisywać Stowarzyszeniu Osób Narodowości Śląskiej, za wyjątkiem treści publikowanych na portalach SONŚ.

Wnioskodawcy stwierdzają ponownie, że żaden Sąd RP nie orzeka, czy jakiś naród istnieje czy też nie, lecz orzeka o zgodności np. statutu organizacji jak SONŚ i jego zgodności działania z prawem RP.

Sąd Najwyższy w przedmiotowym postanowieniu wywodzi dalej, że:

„Może to np. dotyczyć stosowania art. 197 § 1 Kodeksu wyborczego, w myśl którego komitety wyborcze utworzone przez wyborców zrzeszonych w zarejestrowanych organizacjach mniejszości narodowych mogą korzystać ze zwolnienia list tych komitetów z warunku, o którym mowa w art. 196 § 1 (limitu otrzymania co najmniej 5% ważnie oddanych głosów w skali kraju). Mogłoby to prowadzić do nieuzasadnionych preferencji i stanowić naruszenie praw innych osób, które muszą spełnić ten warunek.”

Sąd Najwyższy najwyraźniej nie zapoznał się w przedmiocie sprawy z istniejącym systemem prawnym w Polsce, gdyż kwestie mniejszości narodowych i etnicznych oraz przysługujących im praw są bardzo precyzyjnie uregulowane przez Kodeks Wyborczy i Ustawę o mniejszościach narodowych i etnicznych.

Kodeks Wyborczy, na który powołuje się Sąd Najwyższy stanowi w art. 197 następująco:

§ 1. Komitety wyborcze utworzone przez wyborców zrzeszonych w zarejestrowanych organizacjach mniejszości narodowych mogą korzystać ze zwolnienia list tych komitetów z warunku, o którym mowa w art. 196 § 1, jeżeli złożą Państwowej Komisji Wyborczej oświadczenie w tej sprawie najpóźniej w 5 dniu przed dniem wyborów. Wraz z oświadczeniem, o którym mowa w zdaniu pierwszym, komitet jest obowiązany przedłożyć dokument właściwego organu statutowego organizacji mniejszości narodowej potwierdzający utworzenie komitetu przez wyborców będących członkami tej organizacji.

Definicja wg polskiego prawa RP mniejszości narodowej i etnicznej jednoznacznie określa Ustawa o Mniejszościach Narodowych i Etnicznych oraz języku regionalnym:

Art. 2.

1. **Mniejszością narodową**, w rozumieniu ustawy, jest grupa obywateli polskich, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest mniej liczebna od pozostałej części ludności Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w sposób istotny odróżnia się od pozostałych obywateli językiem, kulturą lub tradycją;
- 3) dąży do zachowania swojego języka, kultury lub tradycji;
- 4) ma świadomość własnej historycznej wspólnoty narodowej i jest ukierunkowana na jej wyrażanie i ochronę;
- 5) jej przodkowie zamieszkiwali obecne terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od co najmniej 100 lat;
- 6) **utożsamia się z narodem zorganizowanym we własnym państwie**

Nie istnieje przecież PAŃSTWO ŚLĄSKIE, gdyż bez jego istnienia nie ma istnienia „śląskiej mniejszości narodowej”, a w myśl przytoczonych ustaw tylko takie mogą ubiegać się o zwolnienie z progu wyborczego.

W konsekwencji rejestracja Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej nie pociąga za sobą wpisania Ślązaków do cytowanej ustawy.

Nawet w przypadku, gdyby decyzją Sejmu RP w przyszłości Ślązacy zostali objęci ww. ustawą, to otrzymają tylko i wyłącznie status **mniejszości etnicznej**, a takowe nie są zwolnione z progu wyborczego.

Dalej Sąd Najwyższy stwierdza: „Dążenie do uzyskania autonomii i poczucia pełnego władztwa osób „narodowości śląskiej” na terenie Śląska (antycypację czego zawiera § 8 pkt 4 statutu stowarzyszenia), należy ocenić jako dążenie do osłabienia jedności oraz integralności państwa polskiego, co jest sprzeczne z zasadą wynikającą z art. 3 Konstytucji RP.”

Ww. stwierdzenie Sądu Najwyższego i podtrzymywanie je przez kolejne Sądy wnioskodawcy uważają za całkowicie bezzasadne w całym procesie, gdyż „straszą” opinię publiczną nieistniejącymi w naszym statucie zapisami!, co wywołuje bezzasadne emocje.

Wnioskodawcy przypominają, iż statut wnioskodawców w paragrafie 8, pkt. 4 stanowi:

„Kształtowanie i rozwijanie wśród ludności Śląska aktywnej postawy obywatelskiej, sprzyjającej powstaniu poczucia pełnego włodarzenia i współodpowiedzialności za swoją ojczyznę.”

Wnioskodawcy pragną przypomnieć, że wg zasad polskiej ortografii **„ludność Śląska” to wszyscy mieszkańcy zamieszkujący terytorium Śląska**, a nie tylko i wyłącznie osoby narodowości śląskiej. Tych drugich można by co najwyżej określić mianem „ludności śląskiej”.

„Ludnością Śląska” są wszyscy mieszkańcy tego regionu co nie stoi w sprzeczności z n/w artykułem Konstytucji RP:

„Art. 4: 1. Władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu.”

Wg konstytucji Naród, to wszyscy obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, więc także „ludność Śląska”.

Wnioskodawcy pragną zauważyć, że w związku z powyższym w ich celu statutowym dążenia do osłabienia integralności państwa polskiego wg argumentacji Sądu Najwyższego wnioskodawcy uważają za bezzasadną, co **więcej przypisuje się wnioskodawcom nieczne cele wbrew ich dwuletniej zgodnej z prawem RP faktycznej działalności, co może stwarzać negatywne emocje w polskim społeczeństwie wobec osób deklarujących narodowość śląską.**

Wnioskodawcy pragną też zwrócić uwagę na KONWENCJĘ UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego, sporządzona w Paryżu dnia 17 października 2003 r., a ratyfikowana w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przez PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ w 2011 roku.

Wg europejskich standardów wolność zrzeszania się to jedno z podstawowych praw człowieka:

„W artykule 12 Wolność zgromadzania i stowarzyszania się stwierdza się, że:

1. Każdy ma prawo do swobodnego, pokojowego zgromadzania się oraz do swobodnego stowarzyszania się na wszystkich poziomach, zwłaszcza w sprawach politycznych, związkowych i obywatelskich, z

którego wynika prawo każdego do tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich dla obrony swoich interesów.”

(KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ - 2010/C 83/02)

Sąd Najwyższy powołuje się także na postanowienie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka:

„Z kolei porównanie przepisów statutu z przepisami wyborczymi skłoniło Trybunał do przypuszczenia, że zbieżność słów „organizacja”, „mniejszość” i „narodowa” wraz z nazwą proponowaną dla stowarzyszenia przez skarżących, sprawia wrażenie, że w przyszłości członkowie stowarzyszenia mogliby, poza zajmowaniem się celami wyraźnie wymienionymi w programie, aspirować do wystartowania w wyborach.”

Wnioskodawcy pragną też zwrócić uwagę, że w ich statucie nie ma mowy ani o „mniejszości”, ani tym bardziej „narodowej”, co jeszcze raz dobitnie wskazuje że Sąd Najwyższy nie zapoznał się należycie z obecnym statusem Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej i faktycznym celem działalności SONŚ.

Wnioskodawcy ze zdumieniem pragną także zauważyć, że Sąd Najwyższy w ogóle nie zajął się bardzo obszerną prawną argumentacją ich pełnomocnika mecenasa Józefa Focha, jak została dostarczona do Sądu Najwyższego jako odpowiedź do skargi kasacyjnej Prokuratury Okręgowej w Opolu.

Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskiej nie zgadza się także z argumentacją, że w powszechnej opinii nie ma akceptacji na istnienie narodowości śląskiej, gdyż Sąd Najwyższy nie przytoczył w przedmiocie sprawy wyniku żadnych badań w tym zakresie.

Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskiej pragnie więc zwrócić uwagę, że temat ten w ostatnim okresie był często obiektem badań i wyniki tych prac zdają się potwierdzać tezę o istnieniu narodowości śląskiej, i to m.in. w świecie nauki i opinii publicznej.

Na dowód tego wnioskodawcy pragną przytoczyć chociażby następujące n/w publikacje:

- Elżbieta Anna Sekuła: „Po co Ślązakom potrzebny jest naród? Niebezpieczne związki między autonomią i nacjonalizmem”, Warszawa 2009 (rozprawa doktorska)
- Praca zbiorowa: „Być narodem? Ślązacy o Śląsku”, Warszawa 2012
- James Bjork: „Neither German Nor Pole. Catholicism and National Indifference in a Central European Borderland“, Michigan 2008 (rozprawa doktorska)
- Brendan Karch: „Nationalism on the Margins: Silesians between Germany and Poland, 1848-1945 “, Harvard University Cambridge, Massachusetts 2010 (rozprawa doktorska)
- Adam Ehrlich: „Between Germany and Poland: ethnic-cleansing and politicization of ethnicity in Upper Silesia under national socialism and communism 1939 – 1950“, Indiana University 2005 (rozprawa doktorska)
- Kevin Hannan: „Border of identity and language in Silesia“, University of Illinois 2006
- Tomasz Kamusella: „Poland and the Silesians: Minority Rights a la carte?“, European Centre for Minority Issues, Flensburg 2012
- Maria Szymeja: National Identity in the Opole Region. A Case of a Borderland, Warszawa 1999
- P. Danek: „Moravian and Silesians Nationalities: a New Phenomenon in the Ethnic Map of the Czech Lands?“ Ljubljana 1993
- Magdalena Dembinska: „Adapting to Changing Context of Choice: The Nation-Building Strategies of Unrecognized Silesians and Rusyns“, Ottawa 2008
- Marcin Jarząbek, „Separateness and National Identity – The Case of Upper Silesia in Interwar Poland“, Central European University Budapest 2009

Przytoczone pozycje świadczą o zainteresowaniu na poziomie naukowym i zaawansowaniu tematyką śląskiej tożsamości etnicznej.

Nie powinno się jej jednak w państwie demokratycznym, jakim jest w swoich podstawach prawno – ustrojowych Rzeczpospolita Polska w XXI wieku, negować tego faktu na poziomie sądowym czy politycznym.

Głosów naukowych dowodzących, że nie ma narodowości śląskiej, do tej pory w dyskusji nie zauważono.

W związku z przytoczonymi ww. argumentami wnioskodawcy nie widzą podstaw do odmowy rejestracji Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej w KRS

Jednocześnie wnioskodawcy pragną przedstawić Sądowi wybrany dorobek z ich działalności w okresie od września 2012 roku do grudnia 2013 roku:

- a) Seria wydawnicza CANON SILESIAE (do tej pory wydano 2 książki, kolejne są w przygotowaniu)
- b) Krajoznawcza Odznaka Górnośląską i portal www.odznakaslaska.eu
- c) Bal Charytatywny w Świętochłowicach na rzecz dzieci z Śląskiego Centrum Pediatrii i Onkologii Dziecięcej w Chorzowie
- d) organizacja wycieczek krajoznawczych po Śląsku
- e) przekazanie książek po Śląsku do szkół i bibliotek z okazji „Dnia Języka Ojczystego”.

Sąd Rejonowy w Opolu w swoim postanowieniu stwierdza, że jeśli w terminie 30 dni wnioskodawcy nie zmienią statutu, to Sąd rozpocznie postępowanie przewidziane w art. 29 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 roku

Art. 29, ust. 1 pkt 3 Prawa o stowarzyszeniach mówi, że:

Sąd, na wniosek organu nadzorującego lub prokuratora, może:

- 3) rozwiązać stowarzyszenie, jeżeli jego działalność wykazuje rażące lub uporczywe naruszenia prawa albo postanowień statutu i nie ma warunków do przywrócenia działalności zgodnej z prawem lub statutem.

Wnioskodawcy stwierdzają, że ww. kryteria prawne tj. DZIAŁANIA lub DZIAŁANOŚĆ wykazujące rażące lub uporczywe naruszenie

prawa RP nie znajduje prawnego – faktycznego uzasadnienia w przypadku wnioskodawców.

Zdaniem wnioskodawców Sąd Rejonowy w Opolu nie zastosował w przedmiocie sprawy z punktu prawnego RP właściwej potencjalnej sankcji wobec wnioskodawców stowarzyszenia.

Przedstawiciele wnioskodawców spotkali się także w czerwcu 2013 z przedstawicielami Komitetu Doradczego Konwencji Ramowej Rady Europy o Ochronie Mniejszości Narodowych, która przygotowywała III opinię dla Polski w zakresie przestrzegania praw człowieka.

Wnioskodawcy pragną zauważyć że w II opinii, cytowanej już we wcześniejszych ich wnioskach Komitet Doradczy zalecał Polsce podjęcie dialogu ze środowiskami śląskimi.

Przedstawiciele Komitetu Doradczego z zadowoleniem przyjęli fakt rejestracji SONŚ, jako poprawę relacji na linii Polska - osoby narodowości śląskiej.

Jednakże wnioskodawcy zobowiązali się do zgłoszenia informacji o cofnięciu rejestracji dla SONŚ przez Sąd Najwyższy, co jest negatywnym elementem do relacji jakie złożyli wnioskodawcy na czerwcowym spotkaniu.

W styczniu 2014 wnioskodawcy zgłosili także informację o cofnięciu rejestracji dla Stowarzyszenia Osób Narodowości Śląskiej do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W kwietniu 2014 kwestie stowarzyszenia wnioskodawców były tematem obrad Zespołu międzypartyjnego ds. tradycyjnych mniejszości, wspólnot narodowych i języków regionalnych.

Parlamentarzyści UE nie byli w stanie zrozumieć, że w XXI wieku w państwie członkowskim Unii Europejskiej jakim jest RP odmawia się rejestracji stowarzyszenia z powodu nazwy.

Wnioskodawcy zostali poproszeni o przetłumaczenie postanowień Sądów RP w tej kwestii i dostarczenia ich pod obrady ww. Zespołu w kolejnej kadencji Parlamentu UE, tak aby doprowadziło to do sformułowania konkretnych żądań Komisji Europejskiej!

Podsumowując wnioskodawcy jako osoby zakładające Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskiej czują się zawiedzeni postawą organów państwa polskiego.

Komitet Założycielski Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskie przeanalizował dotychczasowe rozprawy dotyczące Związku Ludności Narodowości Śląskiej, usunął kontrowersyjne zapisy (np. o mniejszości narodowej) i chciał na bazie kompromisu doprowadzić sprawę do pozytywnego finału w RP.

Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskie świadomie nie angażuje się w tematy polityczne, natomiast głównymi dyskutantami sprawy narodowości śląskiej w opinii wnioskodawców stali się politycy RP.

Dlatego mając na uwadze powyższe wywody i godność osób deklarujących narodowość śląską, wnioskodawcy oświadczają, że nie widzą potrzeby ze względów faktyczno – prawnych do zmiany zapisów w ich statucie.

Wnioskodawcy są nadal przekonani że w RP znajdzie się wola polityczna, bo prawne przeszkody nadal w przedmiocie sprawy obiektywnie nie istnieją, aby sprawę rejestracji SONS i sprawę nowelizacji Ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych uregulować zgodnie z Konstytucją RP, systemem prawnym RP i przedmiotowymi konwencjami ratyfikowanymi przez RP.

- **Socjolog prof. dr Marek S. Szczepański jako Polak stwierdza, że:**

„Ślązacy w tak zdefiniowanym województwie są absolutną mniejszością i nawet najbardziej karkołomne wnioskowania tego nie zmieniają.

W żadnym wszakże stopniu nie może to oznaczać lekceważenia ich istnienia i prawa do kultywowania tradycji, zwyczajów oraz obyczajów przypisanych tej grupie etnicznej.

Prawdziwa demokracja to nie bezwzględna dominacja większości, ale przede wszystkim szacunek wobec mniejszości, także tej którą odnaleźć można tylko pod społecznym mikroskopem,

Mam na przykład na myśli choćby Karaimów przypominających o skomplikowanej historii Polski.

Wśród obywateli spisowej RP jedynie 346 tak właśnie się określiło, a to oznacza, że należy zrobić wszystko, aby tę grupę wspierać i hołubić.

Z kolei Ślązacy to największa mniejszość etniczna w kraju i dobrze sobie z własną schedą kulturową radzą.

Tak, tak, to właśnie mniejszość etniczna w socjologicznym rozumieniu. Piszę i mówię o tym od ponad dwudziestu już lat.

Mniejszość etniczna to społeczność, której tożsamość kulturowa, związana jest z konkretnym terytorium, ojczyzną prywatnym, heimatem posiadająca świadomość własnej odrębności kulturowej, językowej i historycznej, a czasami nawet ekonomicznej, nie tworząca wszakże odrębnego narodu, choć wyposażona w pewne jego cechy.

Budowie prawdziwego społeczeństwa obywatelskiego towarzyszy zawsze respekt dla mniejszości narodowych i etnicznych zamieszkujących kraj oraz region, tworzących barwny kulturowo czy cywilizacyjnie kontrapunkt dla większości polskiej.

Już dawno, na szczęście, upadł lansowany uporczywie mit jedności narodowej, a mniejszość śląska, niemiecka, białoruska czy ukraińska na trwałe wpisały się w polski obwarzanek, jak nazwałby ją dzisiaj Marszałek Piłsudski”.

W imieniu SONŚ I wszystkich Ślązaków, jako obywateli RP, a także w moim własnym imieniu skłaniam się wobec Polski i Polaków z wyrazami głębokiego szacunku.

Życzymy Polsce i Polakom życia w pokoju, demokracji i sprawiedliwości społecznej.

Wnioskodawcy i Ślązacy jako obywatele RP oczekują wzajemności, ponieważ

- miarą prawdziwego państwa obywatelskiego,
- demokratycznego
- i praworządnego
- jest poszanowanie podstawowych praw mniejszości narodowych i etnicznych.
- zgodnie z wymogami z systemu prawnego RP

- i przedmiotowymi konwencjami międzynarodowymi ratyfikowanymi przez RP

Z poważaniem

Adw. Józef Fox